

แบบรายงานผลการฝึกอบรมฯ ในประเทศไทย หลักสูตรที่หน่วยงานนอกเป็นผู้จัด

ตามหนังสืออนุมัติที่ กท ๐๔๐๑/๒๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔
ชื่อข้าพเจ้า ชื่อ นางสาววรรพร นามสกุล เนื่องคำ
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สังกัด ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล
กอง โรงพยาบาลสิรินธร สำนัก การแพทย์
ได้รับอนุมัติให้ไป (ฝึกอบรม / ประชุม / ดูงาน / ปฏิบัติการวิจัย) ในประเทศไทย
หลักสูตร การพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทนไต (การล้างไตทางช่องท้อง)
ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ จัดโดย คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลราษณครรชเชียงใหม่ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
ณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๕๕,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

ขยันนี้ได้เสร็จสิ้นการอบรมฯ แล้ว จึงขอรายงานผลการอบรมฯ ในหัวข้อต่อไปนี้

๑. เนื้อหา ความรู้ ทักษะ ที่ได้เรียนรู้จากการอบรมฯ
 ๒. การนำมาใช้ประโยชน์ในงานของหน่วยงาน / ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางาน
 ๓. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรการฝึกอบรม / ประชุม / ดูงาน / ปฏิบัติการวิจัย ดังกล่าว
 เช่น เนื้อหา / ความคุ้มค่า / วิทยากร / การจัดทำหลักสูตร เป็นต้น
- (กรุณาแนบเอกสารที่มีเนื้อหารอบถ้วนตามหัวข้อข้างต้น)

(ลงชื่อ) ธนา ใจดี ๘๙๔
(นางสาววรรพร เนื่องคำ)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

(ผู้รายงาน)

(วันที่) ๑๙ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศ และต่างประเทศ
(ระยะเวลาไม่เกิน ๘๐ วัน และ ระยะเวลาตั้งแต่ ๘๐ วันขึ้นไป)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑.๑ ชื่อ - นามสกุล นางสาววรรภาพร เมืองคำ อายุ ๔๑ ปี
การศึกษา ปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การล้างไตทางช่องท้อง)
๑.๒ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพขั้น履约การ
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ) ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ได้รับการบำบัดทดแทนโดย
การล้างไตทางช่องท้อง^๑
๑.๓ ชื่อเรื่อง / หลักสูตร การพยาบาลเฉพาะทาง
สาขา การพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การล้างไตทางช่องท้อง)
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล
 ทุนส่วนตัว^๒
จำนวนเงิน ๕๕,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน)
ระหว่างวันที่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔
สถานที่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
คุณวุฒิ / วุฒิบัตรที่ได้รับ การพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทดแทน (การล้างไตทางช่องท้อง)

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
(โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ)

๒.๑ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีสมรรถนะในการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการบำบัดทดแทนโดยวิธีการล้างทางช่องท้อง
๒. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถประเมินปัญหา ป้องกัน และจัดการกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย
๓. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถปฏิบัติการบำบัดทดแทนโดยการล้างทางช่องท้อง ใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดทดแทนโดยวิธีการล้างทางช่องท้องได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย
๔. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถประสานการทำงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง
๕. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายได้

๒.๒ เนื้อหา

โรคไตเรื้อรัง (Chronic kidney disease: CKD) เป็นโรคเรื้อรังที่พบบ่อย เป็นสาเหตุของการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตที่สำคัญในกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญในระดับโลก โรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย (ESRD) จัดอยู่ในระยะที่ ๕ ของโรคไตเรื้อรัง (CKD) ผู้ป่วยจะสูญเสียการทำงานของไตอย่างถาวร โดยมีอัตราการกรองของไตน้อยกว่า ๑๕ มิลลิลิตร/นาที/พื้นที่ผิวน้ำ ๑.๗๓ เมตร^๒ ทำให้ไม่สามารถรักษาสมดุลของน้ำ อิเล็กโทรไลต์ กรด-ด่างในร่างกายได้ เกิดการคั่งของของเสีย (Uremia) ผู้ป่วยจะมีอาการหดหายใจ ได้แก่ ปวดศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน เป็นอาหาร ห้องผูก แพลงในปาก ภาวะน้ำเกิน ความดันโลหิตสูง หัวใจวาย น้ำท่วมปอด คันตามผิวน้ำ ความดันโลหิตสูง โลหิตจาง เสือดาวง่าย ชาปลายมือปลายเท้า ซัก ระดับความรู้สึกตัวเปลี่ยนแปลง เป็นต้น ซึ่งกลุ่มอาการทางคลินิกที่เกิดจาก ESRD อาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

โรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายเป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทดแทนไตเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งปัจจุบันการบำบัดมี ๓ วิธี คือ การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม การล้างไตทางช่องห้องอย่างต่อเนื่อง และการปลูกถ่ายไต ตามประการคนไข้บายขยายสิทธิประโยชน์ของโครงการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ครอบคลุมการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย ที่เรียกว่า “นโยบายล้างไตทางช่องห้องเป็นทางเลือกแรก (Peritoneal Dialysis (PD) First)” อย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้เกิดการขยายการให้บริการล้างไตทางช่องห้องเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจำนวนมากในประเทศไทย

การล้างไตทางช่องห้องแบบต่อเนื่อง (Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis: CAPD) เป็นทางเลือกของการบำบัดทดแทนไตที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่มีข้อบ่งชี้ในการล้างไต โดยการใส่สายล้างไต (Tenckhoff catheter) เข้าไปในช่องห้อง ใช้เยื่อบุช่องห้องเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนและจัดของเสียออกจากร่างกาย และมีการถ่ายน้ำยาล้างไตเข้าออกเพื่อนำของเสียจากเลือดชับออกทางน้ำยา แต่อย่างไรก็ตามการล้างไตทางช่องห้องแบบต่อเนื่อง อาจก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่สำคัญคือ การติดเชื้อยield น้ำยา เนื่องจากผู้ป่วยต้องล้างไตทางช่องห้องด้วยตนเอง หรือต้องพึ่งพาญาติ ดังนั้นพยาบาล จึงต้องมีองค์ความรู้ มีทักษะสามารถดูแล ให้คำแนะนำผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ล้างไตทางช่องห้องอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ความหมายของโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย

โรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย (End stage renal disease; ESRD) หมายถึง ภาวะที่มีกระบวนการทางพยาธิสรีรวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการทำางานของไตผิดปกติและมีอัตราการกรองที่ต่ำ (Glomerular filtration rate: GFR) ลดลงอย่างต่อเนื่องจนใกล้สูญเสียการทำงานอย่างถาวร โดยผู้ป่วยจะมีอัตราการกรองของไตน้อยกว่า ๑๕ มิลลิลิตร/นาที/พื้นที่ผิวน้ำ ๑.๗๓ เมตร^๒

สาเหตุของโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย

จากรายงานของคณะกรรมการลงทะเบียนการรักษาทดแทนไต (TRT) พบว่าสาเหตุของโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการบำบัดทดแทนไต พ.ศ. ๒๕๖๒ มีสาเหตุหลักมาจากการเบหหวาน ร้อยละ ๔๕ รองลงมาเป็นโรคไตจากความดันโลหิตสูง ร้อยละ ๓๘.๙ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ได้แก่ โรคไตอักเสบเรื้อรัง (Chronic tubule-interstitial nephritis) โรคไตอุดกั้น (Obstructive nephropathy) โรคหน่วยไตอักเสบ (Glomerulonephritis) โรคไตอักเสบลูปัส (Lupus nephritis) โรคถุงน้ำที่ไต (Polycystic Kidney) โรคไตจากโรคเก้าท์ (Chronic urate nephropathy) โรคไตจากยาแก้ปวด (Analgesic nephropathy) และไม่ทราบสาเหตุ

แนวทางการรักษาโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้าย การบำบัดทดแทนไต มี ๓ วิธี

๑) การล้างไตทางช่องท้อง (Peritoneal Dialysis: PD) ได้ผลลัพธ์ไม่แตกต่างกับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าและผู้ป่วยสามารถล้างไตทางช่องท้องด้วยตนเองได้

๒) การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม (Hemodialysis: HD) เป็นวิธีที่นิยมมาก แต่มีข้อจำกัดในเรื่องเครื่องฟอกเลือดที่ไม่เพียงพอ กับจำนวนผู้ป่วย อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายที่ผู้ป่วยต้องร่วมจ่ายส่วนเกินในการรักษา

๓) การปลูกถ่ายไต (Kidney Transplantation: KT) เป็นวิธีการรักษาที่ได้ผลดีที่สุด เนื่องจากมีอัตราการรอดชีวิตในระยะยาวดีกว่าการฟอกเลือดและล้างไตทางหน้าท้อง คุณภาพชีวิตดีกว่า โดยผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องคุมประมานน้ำและอาหาร แต่มีข้อจำกัดจากผู้บริจาคไตทั่วประเทศมีน้อย

การล้างไตทางช่องท้อง

การล้างไตทางช่องท้อง (Peritoneal Dialysis: PD) คือ การแลกเปลี่ยนน้ำและสารต่าง ๆ ระหว่างเลือดกับน้ำยาล้างไต โดยซึมผ่านเยื่อบุช่องท้องซึ่งมีคุณสมบัติยอมให้โมเลกุลของสารบางชนิดผ่านได้ (Semipermeable membrane) ของเสียต่างๆ ที่คั่งอยู่ในกระแสเลือดเนื่องจากไตเสียหาย ซึ่งซึมผ่านมาอย่างช่องท้อง ซึ่งมีน้ำยาล้างไต และถูกนำออกจากการล้างช่องท้องวนเวียนเช่นนี้เรื่อยไป มีข้อดีคือ ทำง่าย ขบวนการทำไม่ยุ่งยากนัก และผู้ป่วยจะทนสภาพการเปลี่ยนแปลงของของเสียได้ดี เนื่องจากมีการลดลงของของเสียและน้ำอย่างช้าๆ และทำให้ความดันโลหิตไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

การล้างไตทางช่องท้องที่นิยมใช้ในปัจจุบันมี ๒ ชนิด ดังนี้

๑. การล้างไตทางช่องท้องด้วยเครื่องอัตโนมัติ (Automated Peritoneal Dialysis: APD) หรือการล้างไตทางช่องท้องอย่างต่อเนื่องด้วยเครื่อง (Continuous Cycle Peritoneal Dialysis: CCPD) เป็นการล้างไตทางช่องท้องโดยใช้เครื่องควบคุมการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไตแบบอัตโนมัติ ซึ่งผู้ป่วยสามารถทำเองได้ เวลากลางคืนในขณะที่ผู้ป่วยนอนหลับ ส่วนใหญ่จะค้างน้ำยาล้างไตไว้ในช่องท้อง หรือเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไต เพียงครั้งเดียว เหมาะสำหรับผู้ป่วยที่ไม่ต้องการล้างไตตอนกลางวัน

๒. การล้างไตทางช่องท้องแบบต่อเนื่อง (Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis: CAPD) เป็นการล้างไตทางช่องท้องอย่างต่อเนื่องมาตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยการปล่อยน้ำยาล้างไตเข้าสู่ช่องท้องนาน ๓ ครั้งใช้เวลาครั้งละ ๕-๖ ชั่วโมงในเวลากลางวัน และ ๑ ครั้งใช้เวลา ๘ ชั่วโมงในเวลากลางคืน การล้างไตจะทำตลอด ๒๔ ชั่วโมงต่อเนื่องกันทุกวัน ผู้ป่วยสามารถทำการล้างไตทางช่องท้องแบบต่อเนื่องได้เองที่บ้าน โดยคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ได้รับการล้างไตทางช่องท้องแบบต่อเนื่องมีคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับ การฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม

การล้างไตทางช่องท้องแบบต่อเนื่อง

การล้างไตทางช่องท้องแบบต่อเนื่อง เป็นการบำบัดทดแทนไตสำหรับผู้ป่วยไตเรื้อรังระยะสุดท้าย โดยแพทย์จะทำการผ่าตัดใส่สายล้างช่องท้อง (Peritoneal catheter) ลงในช่องท้อง เพื่อใส่น้ำยาล้างไต ทำให้มีการขัดของเสีย โดยกระบวนการแพร่ (Diffusion) ในขณะที่น้ำยาอยู่ในช่องท้อง จะมีการเคลื่อนของของเสีย (Uremic toxin) และเกลือแร่ส่วนเกินในเลือดเข้าสู่น้ำยา และน้ำที่คั่งในตัวผู้ป่วยจะเคลื่อนเข้าสู่ น้ำยาล้างไตในช่องท้องด้วยกระบวนการออสโมซิส (Osmosis) โดยอาศัยเยื่อบุช่องท้องเป็นตัวกรอง ปริมาณของน้ำยาล้างไตที่ใส่เข้าไปในช่องท้องแต่ละรอบประมาณ ๑.๐ - ๒.๐ ลิตร/ครั้ง โดยความถี่ของการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาโดยทั่วไปทุก ๕-๖ ชั่วโมง

ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่จะได้รับการรักษาด้วยการล้างไตทางช่องท้อง มีข้อบ่งชี้ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ป่วยที่เป็นโรคไตเรื้อรังระยะที่ ๕ มีระดับอัตราการกรองของไต (eGFR) น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖ มล./นาที/๑.๗๓ เมตร^๒ และไม่พบสาเหตุที่ทำให้ต้องเสื่อมการทำงานชั่วคราว

๒. ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะที่ ๕ ขึ้นไป ที่มีค่าอัตราการกรองของไต (eGFR) หากกว่า ๖ มล./นาที/๑.๗๓ เมตร^๒ ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากโรคไตเรื้อรัง ที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาและอาจเป็นอันตรายต่อผู้ป่วยอย่างเดอย่างหนึ่ง ได้แก่ อาการจากของเสียคั่ง มีภาวะน้ำเหลืองเกินจนเกิดภาวะความดันโลหิตสูงหรือหัวใจวาย ที่ควบคุมไม่ได้ มีระดับโพตัสเซียมในเลือดสูงเลือด ภาวะเลือดเป็นกรด มีพอกสเฟตในเลือดสูง และมีภาวะทุโภูนาการที่ไม่ตอบสนองต่อการปรับอาหาร

๓. ไม่มีข้อห้ามสำหรับการล้างไตทางช่องท้อง ได้แก่ มีผนังหน้าท้องเปิด มีพังผืดภายภายนอกในช่องท้องจากการผ่าตัดใหญ่ในช่องท้องมาหลายครั้งหรือเคยมีการแตกหักลุของอวัยวะภายในช่องท้องอย่างรุนแรง มีการสูญเสียการทำงานของเยื่อบุผนังช่องท้องจากพังผืดโดยการทดสอบ Peritoneal Equilibration Test (PET) หรือภาพถ่ายรังสี มีไส้เลื่อนบริเวณหน้าท้องหรือถุงอัณฑะที่ไม่สามารถผ่าตัดแก้ไขได้ และมีสภาพจิตบกพร่องอย่างรุนแรงที่ไม่สามารถควบคุมอาการได้ที่ได้รับการยืนยันจากจิตแพทย์

การพยาบาลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่รักษาด้วย CAPD

เมื่อผู้ป่วยผ่านเกณฑ์การคัดเลือก และได้รับการอนุมัติตามสิทธิเพื่อทำการล้างไตทางช่องท้อง ผู้ป่วยจะได้รับการส่งต่อให้พบศัลยแพทย์ เพื่อประเมินหน้าท้องและนัดวันผ่าตัดวางแผนล้างไตทางช่องท้องจากนั้นแพทย์จะนัดผู้ป่วยเข้านอนโรงพยาบาล พยาบาลจะดูแลผู้ป่วยตั้งแต่ก่อนวางแผนภายในช่องท้อง ภายหลังวางแผนล้างไตทางช่องท้องในช่วง ๒ สัปดาห์แรก และเมื่อพ้นระยะ ๒ สัปดาห์แล้ว จะเริ่มการฝึกให้ผู้ป่วยและญาติทำการล้างไตทางช่องท้อง และจำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน

การเตรียมผู้ป่วยเพื่อผ่าตัดวางแผนล้างไตทางช่องท้อง

๑. การเตรียมด้านร่างกาย

๑.๑ การเตรียมผิวนหนังบบริเวณหน้าท้อง โดยโกนขนบริเวณหน้าท้องจากบริเวณลิ้นปี (xiphoid) ถึงกระดูกหัวหน่าว (pubic symphysis) บริเวณที่เป็นช่องสายออก (Exit site) ให้สะอาด โดยทัวไปจะให้อยู่เหนือแนวเข็มขัดประมาณ ๒ เซนติเมตร

๑.๒ ดูแลให้ผู้ป่วยด寝น้ำและอาหารก่อนผ่าตัดอย่างน้อย ๖ ชั่วโมง

๑.๓ ดูแลให้ยาาระบายก่อนนอนหรือสวนถ่ายอุจจาระในเช้าวันผ่าตัด

๑.๔ ทำความสะอาดบริเวณหน้าท้อง และให้ผู้ป่วยอาบน้ำตอนเช้าให้สะอาด

๑.๕ ดูแลให้ผู้ป่วยถ่ายปัสสาวะก่อนไปท้องผ่าตัด

๒. การเตรียมด้านจิตใจ

๒.๑ อธิบายและชี้แจงวิธีการล้างไตทางช่องท้องนี้อย่างละเอียด

๒.๒ แจ้งให้ผู้ป่วยทราบว่าจะต้องรักษาวิธีนี้เปตลอดชีวิต จนกว่าจะได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนไต

๒.๓ แจ้งให้ทราบถึงภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นและวิธีการปฏิบัติตัว

๒.๔ ให้ดูวิดีโอการรักษา หรือให้พับประกอบผู้ป่วยที่รักษาด้วยวิธีนี้

ขั้นตอนปฏิบัติก่อนวางแผนล้าง

ก. อธิบายขั้นตอนการใส่สายล้างไตทางช่องท้อง (Tenckhoff catheter) ให้ผู้ป่วยทราบ เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจและให้ความร่วมมือ

๖. เตรียมผู้ป่วยโดยการดูแลและอาหารหลังเที่ยงคืน โภนชนหน้าท้องใต้สะตือ อาบน้ำและฟอกหน้าท้องด้วยสบู่สม雅จากเชื้อ, ให้ปัสสาวะและอุจจาระก่อนส่งไปห้องผ่าตัด/ ห้องล้างไตทางช่องท้อง

ค. ส่งผู้ป่วยไปห้องผ่าตัด/ห้องล้างไตทางช่องท้อง พร้อมอุปกรณ์และยาปฏิชีวนะ ตามคำสั่งของแพทย์

๔.๒ ขั้นตอนปฏิบัติขณะวางแผนสาย

ก. เตรียมอุปกรณ์ ดังนี้

๑. ชุดผ่าตัด

๒. สายล้างไตทางช่องท้อง (Tenckhoff coiled catheter)

แรกเกิด ถึงน้ำหนัก ๑๐ กก. ใช้ขนาด ๓๒ ซม.

น้ำหนัก ๑๐ – ๒๐ กก. ใช้ขนาด ๔๐.๒๕ ซม.

น้ำหนัก > ๒๐ กก. ใช้ขนาด ๕๗ ซม.

ผู้ใหญ่มีความยาว ๕๗ ซม.

๓. สายต่อน้ำยา (Transfer set) พร้อมอุปกรณ์เสริม ตามชนิดของน้ำยาที่เลือกใช้

๔. สายลวดสำหรับนำสาย (Gide wide) ๑ อัน

๕. ยาเอพาริน (Heparin) ๕,๐๐๐ Unit

๖. น้ำเกลือชนิด ๐.๙% NSS ๑๐๐ ml , ๐.๙% NSS ๑,๐๐๐ ml

๗. น้ำยาล้างไตทางช่องท้องชนิด ๑.๕% Peritoneal dialysis fluid (PDF) ๒,๐๐๐ ml จำนวน ๑ ถุง

๘. จุกปิดระบบ (จุกขา) ๑ อัน

๙. กระบอกฉีดยา (Syringe) ๑๐, ๒๐ ml เริ่มเบอร์ ๑๔, ๒๓ อย่างละ ๑ อัน

๑๐. ชุดให้สารน้ำทางหลอดเลือด (Set IV) ๑ ชุด

๑๑. ยาชาชนิด ๒% lidocaine with adrenaline

๖. เตรียมอุปกรณ์แซยล้างช่องท้อง Tenckhoff catheter

ค. เตรียมรถปราศจากเชื้อ ที่ต่อ สายต่อน้ำยากับสายต่อถุงน้ำยา (ถุงน้ำยาล้างช่องท้อง ๑.๕% PDF ๒,๐๐๐ ml)

ง. หลังจากแพทย์ทำผ่าตัดวางแผนสาย Tenckhoff catheter เรียบร้อยพยาบาลล้างไตทางช่องท้อง จะทดสอบตำแหน่งของสาย และทำการทดสอบการไหลของน้ำยา (Test Flow) โดยใส่น้ำยา ๑.๕% PDF ๒,๐๐๐ ml + ยา Heparin ๑,๐๐๐ unit เข้าไปในช่องท้องปริมาณ ๕๐๐ ml และปล่อยออกทันที เพื่อประเมินระยะเวลาการไหลเข้า-ออกของน้ำยา และดูปริมาณน้ำยาที่ออกมายโดยต้องมากกว่า ๖๐% ของน้ำยาที่ใส่เข้าไป (การไหลของน้ำยาปล่อยเข้าช่องท้องควรไหลได้เร็ว ประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ ml/นาที และปล่อยออกไม่ควรนานเกิน ๕ นาที ถ้าการไหลของน้ำยาเข้า-ออกช้า หรือน้ำยาที่ออกมากปริมาณน้อย ให้พยาบาลล้างไตทางช่องท้องแจ้งศัลยแพทย์ เพื่อพิจารณาปรับตำแหน่งการวางแผนสาย

จ. หลังจากทดสอบการไหลและตำแหน่งสายล้างไตทางช่องท้อง (Tenckhoff catheter) ผ่านการทดสอบ ใช้น้ำยา ๑.๕% PDF (ถุงเดิมที่ผสมยา Heparin) ปริมาณ ๒๐๐ มิลลิลิตร ใส่เข้าไปในช่องท้องผ่านสายต่อน้ำยา ปิดจุก ปิดแผลเมื่อสิ้นสุดการใส่สาย

การพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัดทางช่องท้อง

ในระยะแรกหลังผ่าตัดทางสายท่อล้างไถ พยาบาลควรเฝ้าระวังภาวะเลือดออกจากแผลผ่าตัด โดยวัดสัญญาณชีพจนกว่าจะคงที่ แนะนำให้ผู้ป่วยสังเกตแผลหากมีเลือดซึมมากจึงจะเปลี่ยนทำความสะอาดแผลพร้อมทั้งแจ้งให้แพทย์ทราบ ระหว่างไม่ให้แผลเปียกน้ำ ไม่ให้เกิดการดึงรังสของสายท่อล้างไถ แนะนำให้ผู้ป่วยหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เพิ่มแรงดันในช่องท้อง เช่น การไอ การจำ การบ่งถ่ายอุจจาระ การเกร็งห้องขณะลูกน้ำ เป็นต้น ส่งตรวจทางรังสีระบบทางเดินปัสสาวะ (Plain KUB) เพื่อคุ้มครองสาย และดูแลให้ยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษา หากผู้ป่วยมีอาการปวดแผลสามารถให้ยาแก้ปวดตามแผนการรักษาของแพทย์ ในระยะนี้ผู้ป่วยจะยังคงรับประทานอาหารโปรดีนต่อเนื่อง ลดเค็ม และจำกัดน้ำ โดยทั่วไปหากปวดแผลไม่มากและไม่มีอาการแทรกซ้อน แพทย์จะกำหนดผู้ป่วยในเข้าวันรุ่งขึ้น

การพยาบาลผู้ป่วยในระยะรอ ก่อนเริ่มทำการล้างไถทางช่องท้อง (Break-in period)

เป็นระยะหลังผ่าตัดทางสายท่อล้างไถ ในระยะ ๒ สัปดาห์แรก จะได้รับการพักท้อง ๒ สัปดาห์ จนกว่าแผลผ่าตัดจะหายสนิทแล้วจึงเริ่มทำการล้างไถทางช่องท้อง ระยะนี้ผู้ป่วยจะมีแผล ๒ จุด คือแผลผ่าตัดและแผลบริเวณช่องสายออก (Exit site) หลีกเลี่ยงการเปิดแผลในระยะ ๗ วันแรกหลังผ่าตัด สามารถทำแผลได้ประมาณ ๑ ครั้ง/สัปดาห์ ในช่วง ๒ สัปดาห์แรกหลังผ่าตัด ยกเว้นกรณีแผลสกปรกมีเลือดซึมมากหรือสงสัยว่าเกิดภาวะแทรกซ้อนต้องรีบแจ้งพยาบาลเพื่อทำความสะอาดแผลให้แห้งทันที

๑. ในระยะแรกนี้ควรทำการแผลด้วยเทคนิคปลอดเชือก โดยผู้ทำแผลต้องสวมผ้าปิดปากปิดจมูกทุกครั้ง ล้างมือให้สะอาด ใส่ถุงมือปลอดเชือก ทำความสะอาดแผลด้วยน้ำเกลือล้างแผล หลีกเลี่ยงการใช้สารที่ระคายเคืองต่อแผล ใช้ผ้ากี๊สหดสายชิ้นช้อนกันปิดแผลจะทำให้แผลแห้งได้ดีขึ้น
๒. ตรึงแผลและสายท่อล้างไถให้อยู่กับที่ตามแนวสาย เพื่อป้องกันการบาดเจ็บ และแนะนำให้ผู้ป่วยควรระวังอย่าให้แผลเปียกน้ำเพื่อหลีกเลี่ยงเชื้อโรคที่มากับน้ำ
๓. หลีกเลี่ยงการจับต้องสายท่อล้างไถ จนกว่าแผลบริเวณช่องสายออก (Exit site) และ อุโมงค์สาย (Tunnel) จะหายสนิท ซึ่งใช้เวลาประมาณ ๔ - ๖ สัปดาห์
๔. ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการดูแลแผลผ่าตัด ได้แก่ การตัดใหมและการล้างสายท่อล้างไถ (irrigate) เมื่อครบกำหนด ๗ วัน หลังจากที่ผ่านสายล้างไถทางช่องท้อง
๕. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เพิ่มแรงดันในช่องท้อง เพื่อป้องกันอันตรายต่อแผลผ่าตัด ปลายสายเคลื่อนจากตำแหน่งที่แพทย์วางไว้ โดยกิจกรรมที่ควรหลีกเลี่ยง ได้แก่ การบ่งถ่ายอุจจาระ การเกร็งห้องขณะลูกน้ำ การไอ การจำ และการยกของหนัก เป็นต้น
๖. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทำให้มีเหื่อออกและมีการดึงรังสของสายล้างไถทางช่องท้อง เพราะจะทำให้แผลอักเสบติดเชือก และการที่มีการดึงรังสของสายล้างไถในระยะนี้ซึ่งกล้ามเนื้อยังไม่เชื่อมติดแน่นกับสายจะทำให้สายเลื่อนหลุดได้ง่าย
๗. ไม่สวมกางเกงหรือกระโปรงที่รัดเกินไป ให้สวมกระโปรงหรือกางเกงที่พอดีตัว โดยให้ขอบกางเกงหรือกระโปรงต่ำกว่าแผลผ่าตัด อย่างน้อย ๒ เซนติเมตร
๘. รับประทานอาหารที่มีโปรตีนต่อเนื่อง หลีกเลี่ยงอาหารรสเค็ม และจำกัดน้ำดื่มเพื่อป้องกันภาวะน้ำเกิน และของเสียคั่งอย่างรวดเร็ว ก่อนเริ่มการล้างไถทางช่องท้อง
๙. ถ้าพบว่าสายล้างไถเลื่อนออก มีอาการบวมร่วมกับมีอาการเหนื่อยหอบ นอนราบไม่ได้ ที่บ่งบอกถึงภาวะน้ำเกินให้รีบมาพบแพทย์ที่โรงพยาบาลทันที

๑๐. ตรวจสอบความพิดปกติของสาย Exit site รวมทั้งผิวหนังบริเวณรอบสายล้างให้ทุกวัน ทำความสะอาดและลอกทุกวัน หากพบอาการปวด บวม แดง มีหนอง ให้รีบกลับมาพบแพทย์หรือพยาบาลหน่วยใกล้เคียง

๑๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เพิ่มแรงดันในช่องห้องโดยเด่นพาไน ๖ สัปดาห์แรก เพื่อลดการร้าวซึมของน้ำยาล้างไฟผ่านช่องสายออก (Exit site) หรือร้าวเข้าไปยังเนื้อเยื่อที่เชื่อมต่อกับช่องห้อง โดยกิจกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงได้แก่ การเบ่งถ่ายอุจจาระ การไอ และการยกของหนัก เป็นต้น

การพยาบาลผู้ป่วยระยะหลังพักท้อง

โดยทั่วไปแพลงข้างในช่องห้องจะหายสนิทใน ๔-๖ สัปดาห์ หลังจากว่างสายล้างให้ทางช่องห้อง ซึ่งแพลงด้านนอกบริเวณผิวหนังจะสมานยืดสายล้างให้ติดกับหน้าห้องในสัปดาห์ที่ ๓-๕ สัปดาห์

๑. อนุญาตให้ผู้ป่วยอาบน้ำได้ตามปกติเมื่อแพลงหายสนิท โดยที่แพลงผ่าตัดต้องได้รับการตรวจประเมินยืนยันจากแพทย์หรือพยาบาลเจ้าของไข้หวัดใหญ่สนิทจริง ไม่ควรแซ่ตัวในอ่างอาบน้ำ ว่ายน้ำในลำคล่อง แม่น้ำ หรือสรรว่ายน้ำที่ไม่สะอาด ยกเว้นการว่ายน้ำในทะเล หรือสรรว่ายน้ำที่ได้รับการเติมคลอรีน อย่างไรก็ตามผู้ป่วยควรปฏิบัติแพลงด้วยวิธีสุดกันน้ำก่อนลงว่ายน้ำ และหลังจากการว่ายน้ำหรือเล่นน้ำต้องรีบเช็ดแพลงให้สะอาด และทำความสะอาดแพลงทันที

๒. ห้ามรอยแป้ง ทาครีม โลชั่น ยามาส่อง หรือน้ำมันนวด ทาแพลงหน้าห้องบริเวณช่องทางออกของสาย (Exit site) เพราะจะทำให้เกิดการหมักหมมบริเวณและเกิดการติดเชื้อตามมาได้

๓. ติดพลาสเตอร์เพื่อตรึงสายล้างให้บริเวณที่โผล่พ้นจากก็อชให้อยู่กับที่ เพื่อป้องกันการดึงรั้งและเลื่อนหลุดของสายล้างได้

๔. การล้างมืออย่างถูกวิธี ด้วยสบู่เหลวหรือน้ำยาล้างมือและเช็ดให้แห้ง พร้อมทั้งเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของการล้างมือและผูกผ้าปิดปากปิดจมูก ก่อนทำความสะอาดแพลงและเปลี่ยนน้ำยา

๕. การเช็ดทำความสะอาดพื้นโต๊ะด้วย ๗๐% แอลกอฮอล์ จัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆให้พร้อม

๖. ตรวจสอบวันหมดอายุ การเสื่อมสภาพของน้ำยาล้างได้ เช่น ความใส วันหมดอายุ การร้าวซึมของถุงน้ำยา ก่อนทำการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาทุกครั้ง

๗. ฝึกปฏิบัติการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างให้ทางช่องห้อง เริ่มตั้งแต่ ๑) การปล่อยน้ำยาออก จะปล่อยน้ำยาเก่าออกจากช่องห้อง โดยใช้แรงโน้มถ่วงของโลก ใช้เวลาประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ๒) การเติมน้ำยาล้างให้เข้าสู่ช่องห้อง โดยเติมน้ำยาใหม่เข้าไปในช่องห้องโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก ใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที และ ๓) การพักท้อง โดยการค้างน้ำยาไว้ในช่องห้อง ใช้เวลาประมาณ ๔-๖ ชั่วโมง ซึ่งปกติจะเปลี่ยนน้ำยาล้างได้อย่างน้อย ๔ ครั้ง/วัน

๘. การปลดสายของถุงน้ำยาล้างให้ออกจากสายล้างให้ทางช่องห้อง การหุ้มปลายสายด้วยผ้าก็อช ปลดเชือก เก็บสายล้างให้ไวในกระเปาหน้าห้อง และทำการทิ้งน้ำยาที่ใช้แล้ว

การพยาบาลผู้ป่วยในระยะล้างให้ทางช่องห้อง

โดยทั่วไปผู้ป่วยจะเริ่มล้างให้ทางช่องห้องหลังจากผ่าตัดวางสายล้างช่องห้อง โดยแพทย์จะอนุญาตให้ใช้สายล้างให้ทางช่องห้องได้หลังสัปดาห์ที่ ๒-๔ ในระยะล้างในนี้ พยาบาลจะสอนและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ผู้ป่วยและญาติได้ฝึกปฏิบัติดังนี้

๑. การล้างมืออย่างถูกวิธี ด้วยสบู่เหลวหรือน้ำยาล้างมือและเช็ดให้แห้ง พร้อมทั้งเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของการล้างมือและผูกผ้าปิดปากปิดจมูก ก่อนทำความสะอาดแพลงและเปลี่ยนน้ำยา

๒. การเช็ดทำความสะอาดพื้นโต๊ะด้วย ๗๐% แอลกอฮอล์ จัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆให้พร้อม

๓. ตรวจสอบบันทุมดอายุ การเสื่อมสภาพของน้ำยาล้างไต เช่น ความใส วันหมดอายุ การรีซึมของถุงน้ำยา ก่อนทำการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาทุกครั้ง
 ๔. ฝึกปฏิบัติการเปลี่ยนถ่ายน้ำยาล้างไตทางช่องท้อง เริ่มตั้งแต่ ๑) การปล่อยน้ำยาออก จะปล่อยน้ำยาเก่าออกจากช่องท้อง โดยใช้แรงโน้มถ่วงของโลก ใช้เวลาประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ๒) การเติมน้ำยาล้างไตเข้าสู่ช่องท้อง โดยเติมน้ำยาใหม่เข้าไปในช่องท้องโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก ใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที และ ๓) การพักท้อง โดยการค้างน้ำยาไว้ในช่องท้อง ใช้เวลาประมาณ ๕-๖ ชั่วโมง ซึ่งปกติจะเปลี่ยนน้ำยาล้างไตอย่างน้อย ๕ ครั้ง/วัน
 ๕. การปลดสายของถุงน้ำยาล้างไตออกจากสายล้างไตทางช่องท้อง การหุ้มปลายสายด้วยผ้าก็อซ ปลอดเชือก เก็บสายล้างไตไว้ในกระเพาะหน้าท้อง และทำการทึบน้ำยาที่ใช้แล้ว
 ๖. สอนการประเมินลักษณะน้ำยาล้างไตที่ออกมานะ โดยการสังเกตน้ำยาที่ถ่ายออกมานมูก ซึ่งปกติสีของน้ำยาล้างไตที่ถ่ายออกมานะเป็นสีเหลืองใส ไม่ขุ่น ไม่มีเนื้อเยื่อปนออกมานะ ไม่มีเลือดปน หากมีลักษณะผิดปกติควรปรึกษาแพทย์หรือพยาบาลหน่วยไตเที่ยมทันที
 ๗. สอนเรื่องการจดบันทึก การบันทึกความสำคัญสำหรับการติดตามผลการรักษา แพทย์เจ้าของไข้จะใช้คูประกอบการวางแผนการรักษา ดังนั้นผู้ป่วยหรือผู้ดูแลจำเป็นต้องบันทึกรายละเอียดทั้งหมด และนำมาด้วยทุกครั้งที่มาตรวจตามนัด โดยสิ่งที่ต้องบันทึกในแต่ละครั้งแต่ละวัน
- การให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวโดยทั่วไปสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการล้างไตทางช่อง

๑. การดูแลแผลช่องสายออก (Exit site care) แนะนำให้ผู้ป่วยดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายและผิวหนังบริเวณช่องสายออกอย่างสม่ำเสมอ โดยการล้างมือให้สะอาดและเช็ดให้แห้งก่อนจับสายล้างไตทางช่องท้อง และก่อนการตรวจแผลช่องสายออกทุกครั้ง ในกรณีที่ผู้ป่วยต้องการอาบน้ำ แนะนำให้อบหน้าด้วยฝักบัวหรือตักน้ำรذاดตัวโดยใช้น้ำประปาหรือน้ำสะอาด หลีกเลี่ยงการฉีดหรือรดน้ำเข้าโดยตรงบริเวณช่องสายออก และห้ามแซ่ดตัวในอ่างอาบน้ำ กระน้ำ หรือแม่น้ำลำคลอง เมื่ออาบน้ำเสร็จต้องเช็ดทำความสะอาดบริเวณช่องสายออกด้วยวิธีปลอดเชือกและซับให้แห้งโดยทันที และดูแลทำความสะอาดแผลและตรวจช่องสายออกของสายล้างช่องท้องทุกวัน
๒. การบันทึกผลการล้างไตทางช่องท้องอย่างต่อเนื่อง โดยการบันทึกปริมาณน้ำยาเข้าและออกปริมาณน้ำปัสสาวะ น้ำหนักตัวในแต่ละวัน สังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวและการบวม การจัดเก็บน้ำยาล้างไต ควรเก็บแยกจากห้องที่ทำการเปลี่ยนถ่ายน้ำยา พื้นที่ที่เก็บน้ำยาล้างไต ควรแห้งสะอาด อยู่ในที่ร่ม ไม่โดนแสงแดด วางน้ำยาล้างไตสูงจากพื้นเล็กน้อยเพื่อป้องกันแมลงต่างๆ ควรหันด้านที่มีวันหมดอายุไว้ด้านหน้า โดยมีระบบ First in, First Out เพื่อป้องกันการใช้น้ำยาหมดอายุ
๓. การทึบน้ำยา ตัดถุงน้ำยาแล้วเทน้ำยาทึบลงในถังหรือชักโครก โดยทำความสะอาดถังหรือชักโครกด้วยน้ำผึ้งสมผงซักฟอก หรือน้ำยาซักผ้าทุกวันอย่างน้อยวันละครั้งและเมื่อสกปรก ส่วนถุงน้ำยาให้แยกใส่ถุงขยะต่างหาก ทึบเทศาบทตามปกติ
๔. การสังเกตประจำวัน โดยการวัดอุณหภูมิร่างกาย ชั่งน้ำหนักตัว และวัดความดันโลหิต
๕. การควบคุมสมดุลน้ำในร่างกาย โดยการบันทึกปริมาณปัสสาวะที่ออกแต่ละวัน สังเกตภาวะน้ำเกินในร่างกาย เช่น น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีอาการบวมบริเวณหนังตา มือ และเท้า ความดันโลหิตสูงกว่าปกติ หายใจลำบาก เป็นต้น สำหรับการคำนวณปริมาณน้ำที่ควรได้รับในแต่ละวัน จะเท่ากับ ตัวเลขกำไรที่ออกมากับน้ำยาล้างไตทั้งวัน บวกปริมาณปัสสาวะ และบวกน้ำ ๕๐๐ ซีซี
๖. แนะนำเรื่องการรับประทานอาหาร ซึ่งมีทั้งอาหารที่ควรรับประทานและควรหลีกเลี่ยง ดังนี้

๖.๑ อาหารที่ควรรับประทาน

- ๑) อาหารประเภทโปรตีน ได้แก่ เนื้อปลา และ ไข่ขาว ๔-๖ พอง/วัน
- ๒) อาหารที่มีโปตัสเซียมสูง ได้แก่ มะละกอ กล้วย ส้ม อุจุน มะป่วงสุก ผักรัก ผลไม้แห้ง
- ๓) อาหารประเภทผัก ที่มีกากใยสูง
ผักที่มีโปตัสเซียมสูง ได้แก่ บล็อกโคลี ดอกกะหลา ผักบุ้ง แครอท ผักโขม ข้าวโพด มันฝรั่ง พักทอง มะเขือเทศเห็ด หน่อไม้ฝรั่ง
ผักที่มีโซเดียมต่ำถึงปานกลาง ได้แก่ แตงกวา ฟักเขียว ฟักแมว บัว กะหล่ำปลี ผักกาดหอม และมะเขือยาว

๖.๒ อาหารที่ควรหลีกเลี่ยง

- ๑) อาหารที่มีฟอสฟอรัสสูง ได้แก่ ถั่วเมล็ดแห้ง เมล็ดพืชต่างๆ ชา กาแฟ น้ำอัดลม ขนมปัง คุกเก้ นมและผลิตภัณฑ์จากนม
 - ๒) อาหารที่มีโซเดียมสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ปรุงรส หรือแปรรูป ขนมขบเคี้ยวสเก็ม อาหารกระป่อง อาหารจานด่วน ซอสต่างๆ และอาหารสำเร็จรูป
 - ๓) อาหารที่มีรสหวานและไขมันสูง อาหารที่มีรสหวานจัด น้ำอัดลม เค้ก คุกเก้ เป็นต้น
๗. การออกกำลังกาย ผู้ป่วยที่รักษาด้วยการล้างไตทางซองท้องสามารถออกกำลังกายในขณะที่มีน้ำยาล้างไตอยู่ในช่องท้องได้ประกอบด้วย การออกกำลังกายที่ยืดกล้ามเนื้อ เพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ปอดและหัวใจ เช่น การยืดเหยียดกล้ามเนื้อ การเดิน การเดินลับบวิง การบ่นจกรยาน การเต้นลีลาศ การเต้นแอโรบิก การรำมวยจีน การเล่นโยคะ ควรหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายเมื่อมีไข้ มีการเปลี่ยนแปลงตารางการล้างไตหรือเปลี่ยนยา.rับประทาน อาการที่ร้อนหรือชื่นเกินไป มีอาการปวดข้อ มีความดันโลหิตสูง หรือมีความเครียด
๘. การรับประทานยา แนะนำให้ผู้ป่วยรับประทานยาตามแผนการรักษาของแพทย์อย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด

- (๑) ยาลดความดันโลหิต
ช่วยลดและควบคุมความดันโลหิต โดยแพทย์อาจให้ยาลดความดันโลหิตตัวเดียว หรือหลายตัวเพื่อป้องกันไม่ให้ฟอสเฟตสะสมในร่างกาย เป็นยาที่ช่วยจับฟอสเฟตจากอาหารที่ลำไส้ จึงต้องรับประทานยาพร้อมอาหารทุกมื้อ
- (๒) ยาจับฟอสเฟต (Phosphate binders)
วิตามินดีจำเป็นต่อการดูดซึมแคลเซียมที่ลำไส้ช่วยรักษาระดับแคลเซียมในเลือดให้ปกติ เนื่องจากการดูดซึมธาตุเหล็กที่ลำไส้ลดลง ทำให้เกิดภาวะโลหิตจาง จำเป็นต้องได้รับธาตุเหล็กเสริม เพื่อช่วยในการสร้างเม็ดเลือดแดง Erythropoietin เป็นฮอร์โมนที่สร้างจากไต มีหน้าที่กระตุ้นให้ร่างกายให้สร้างเม็ดเลือดแดง ป้องกันและรักษาอาการห้อผูก ที่อาจทำให้สายห่อล้างไตภายในช่องท้องอยู่ในตำแหน่งไม่เหมาะสม ทำให้น้ำยาให้ออกไม่สะดวก
- (๓) แคลเซียมและวิตามินดี
- (๔) ธาตุเหล็ก
- (๕) ยาฉีดกระตุ้นการสร้างเม็ดเลือดแดง (Erythropoietin)
- (๖) ยาระบาย

๙. การเฝ้าระวังภาวะแทรกซ้อนและวิธีการแก้ไขเบื้องต้น

๙.๑ การติดเชื้อในช่องท้อง (Peritonitis) เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในการรักษาแบบ CAPD สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการเปลี่ยนน้ำยา มีผู้ล่วงของมาก มีการติดเชื้อลูกคามเข้าไปจาก การเปิดพัดลมหรือเครื่องปรับอากาศขณะเปลี่ยนน้ำยา มีผู้ล่วงของมาก มีการติดเชื้อลูกคามเข้าไปจาก การติดเชื้อบริเวณช่องสายออก หรือเป็นช่วงที่ร่างกายมีภูมิต้านทานต่ำจะทำให้ติดเชื้อได้ง่าย ผู้ป่วยจะมีไข้ ปวดท้อง น้ำลายล้างไตเมลักขะขณะทุ่น หน้าท้อง กัดเจ็บ ร่วมกับมีเสียงการเคลื่อนไหวของ ลำไส้สัลคลง เมื่อมีอาการดังกล่าว ให้ผู้ป่วยใส่น้ำยายล้างไตทางช่องท้องและปล่อยออกทันทีประมาณ ๒-๓ ถุง แล้วรับมาโรงพยาบาลทันที โดยนำน้ำยายล้างไตถุงล่าสุดที่มีลักษณะชุ่น (ถุงก่อนปฐม พยาบาลเบื้องต้น) มาส่งตรวจที่โรงพยาบาลเพื่อหาเชื้อ โดยไม่ควรทิ้งไว้กิน ๒ ชั่วโมง

๙.๒ การติดเชื้อบริเวณช่องสายออก และชั้นใต้ผิวนังรอบท่อล้างช่องท้อง (Exit site and Tunnel infection) ซึ่งการติดเชื้อบริเวณช่องสายออก (Exit site infection) เป็นการติดเชื้อบริเวณแพลงที่สายล้างช่องท้องโผล่อกมา สาเหตุมาจากการถูกดึงรั้ง ทำให้เกิดการบาดเจ็บบริเวณ ปากแผล แพลงเปียกชื้น หรือมีการถูกรุกล้ำและทำความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์ไม่ถูกวิธี ผู้ป่วยจะมีอาการปวด บวมแดง ผิวนังมีสีชมพูเข้มหรือแดง บางครั้งอาจมีหนองหรือน้ำเหลืองไหลออกจากบริเวณ ดังกล่าว พบรดติ้งเนื้อบริเวณปากแผล การแก้ปัญหาแนะนำให้ทำความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์ที่ถูกวิธี ยึดตึง สายล้างใต้ด้วยพลาสเตอร์ไม่ให้เกิดการดึงรั้ง ทำแพลงทันทีเมื่อแพลงเปียกชื้น สังเกตลักษณะของแพลง หากพบสิ่งผิดปกติดังกล่าวให้ติดต่อแพทย์หรือรับมาโรงพยาบาลทันทีเพื่อทำการรักษา แต่เริ่มต้น ส่วนการติดเชื้อบริเวณชั้นใต้ผิวนังรอบท่อล้างช่องท้องหรืออุโมงค์สาย (Tunnel infection) เป็นการติดเชื้อที่เนื้อยื่นรอบช่องท้องระหว่างปลอกหุ้มสายสวน (Dacron cuff) ทั้งสอง ผู้ป่วยจะมีอาการเจ็บบริเวณที่ว่างท่อล้างช่องท้อง ร่วมกับมีอาการบวม แดง ร้อน ในบริเวณดังกล่าว บางครั้งอาจคล้ำได้เป็นลำแข็งบริเวณใต้ผิวนังที่มีการวางสายล้างช่องท้อง หากพบอาการดังกล่าว ให้รีบกลับมาพบแพทย์เพื่อส่งตรวจเพาะเชื้อ เพื่อหาจุลทรรศที่เป็นตัวก่อโรคและให้ยาปฏิชีวนะที่ เหมาะสม

๑๐. ปลายข้อต่อของสายส่งน้ำยายล้างไตมีการบ่นเบื้องต้น ซึ่งอาจเกิดจาก สายส่งน้ำยาหลุดมือ หรือตกพื้น ขณะเปลี่ยนน้ำยา ให้ผู้ป่วยหยุดการปล่อยน้ำยายล้างใต้เข้าออกทันที และปิดสายที่ส่งน้ำยา ปลด ข้อต่อของสายส่งน้ำยา และต่อปลายข้อต่อเข้ากับฝาปิดเชือกอันใหม่ หรือใช้ก็อสที่ซ่าเชือแล้วชุบ น้ำยาโพวิดีน (providine) พันรอบส่วนที่มีปัญหา ให้ติดต่อห่วง่ายได้เพื่อเปลี่ยนแล้วรับมาโรงพยาบาล ทันที เพื่อเปลี่ยนสายส่งน้ำยาเส้นใหม่และพิจารณาการรักษาต่อไป

๑๑. น้ำยาไม่หลอกจากช่องท้องหรือหลอกซ้ำมาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการถ่ายน้ำยาที่ต่อลงถุงน้ำยา หัก พับ งอ หรือเกิดจากการลิ่มเปิดตัวหนึบที่สายส่งน้ำยา หรือบริเวณสายมีเนื้อยื่น (fibrin) หรือ ลิ่มเลือดอุดตัน มีการอุดตันภายในของสายจากภาวะท้องผูกหรือการเบี้ยดจากอวัยวะภายในช่องท้อง สามารถแก้ไขโดยแนะนำให้ผู้ป่วยสำรวจน้อยทักษพ ตรวจสอบการเปิดตัวหนึบที่สายส่งน้ำยา ตรวจดู การอุดตันของเนื้อยื่นหรือลิ่มเลือดบริเวณสายส่งน้ำยา ถ้ามีอาจแก้ไขโดยบีบรูดสายส่งน้ำยา หรือใช้น้ำดีดสายน้ำยาเบาๆ เพื่อให้มีแรงดันเนื้อยื่นหรือลิ่มเลือดให้หลุดไป นอกจากนี้อาจแนะนำ ให้ผู้ป่วยเปลี่ยนท่าจากท่านอนให้พลิกตะแคงซ้าย ขวา หรือนั่ง หรือกระตุนให้ผู้ป่วยลุกเดิน หากแก้ปัญหานี้ได้ให้มาโรงพยาบาลทันที

๑๒. น้ำยาที่ปล่อยออกขาดทุนมากใน ๑ วัน จะเกิดอาการบวมตามแขน ขา หรือหนังตาหรือทราบจาก การซึ้งน้ำหนัก แก้ไขโดยแนะนำผู้ป่วยให้ลดปริมาณน้ำดื่มต่อวัน รับประทานอาหารลดเค็ม หรือเพิ่ม

เพาะจะทำให้เกิดการดูดซึมของน้ำเข้าร่างกายทำให้เกิดอาการบวมมากยิ่งขึ้น หากอาการไม่ดีขึ้น หรือผู้ป่วยน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นมากกว่า ๑ กิโลกรัม/วัน หรือความดันโลหิตสูงมากกว่า ๑๘๐/๑๑๐ มิลลิเมตรปรอท หรือมีอาการเหนื่อยหอบนอนราบไม่ได้ ควรรีบมาพบแพทย์ทันที

๑๓. การร่วงซึมของน้ำยาล้างไตจากบริเวณช่องสายออก (Exit site) จะเกิดจากการประสานของแผลยังไม่ดี การใส่น้ำยาเข้าช่องห้องมากเกินไป การเย็บแผลผิดตัวไม่ดี แผลผิดตัวกว้างเกินไป การร่วงซึมของน้ำยาจะทำให้ผ้าก๊อสเปียก มีน้ำซึมออกทางแผลช่องสายออก หรืออาจบวมเฉพาะที่ เช่น ใต้ผิวนังรอบๆบริเวณช่องสายออก ขนาดนีบ สะตื้อ หรือถุงอัณฑะ ควรแนะนำให้เปลี่ยนผ้าก๊อสปิดแผล ตรวจสอบบริเวณข้อต่อต่างๆ ถ้าไม่ได้เกิดการร่วงของข้อต่อให้ผู้ป่วยใส่น้ำยาบริเวณน้อย กว่าเดิม ถ้าน้ำยาจางคงซึมออกตลอดเวลา ให้ปล่อยน้ำยาออกให้หมด ไม่ต้องใส่น้ำยาใหม่ และรีบมาพบแพทย์ทันที
๑๔. อุบัติเหตุต่างๆ ที่มีผลต่อสายล้างไต เช่น สายล้างช่องห้องถูกของมีคมตัดขาด หรือข้อต่อ กับสายล้างช่องห้องหลุดหรือคลายเกลียว ให้ผู้ป่วยปิดตัวหนึ่งโดยให้ตัวหนึ่งบอยู่ระหว่างรอยขาด ใช้ผ้าก๊อสชุบน้ำยาจากเชือกไฟฟ้าดินปิดรอบสายที่ขาดหรือหลุด ห้ามตัดต่อหรือซ้อมแซมสายเอง และรีบมาโรงพยาบาล

การติดตามการรักษา

โดยการแนะนำให้ผู้ป่วยมาตรวจตามนัดที่คลินิกโรคไตทุก ๑-๒ เดือน มีการติดตามเยี่ยมทางโทรศัพท์โดยพยาบาลได้เท่ายที่สามารถให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ตลอด ๒๔ ชั่วโมง มีการติดตามเยี่ยมบ้านในผู้ป่วยที่มีปัญหาการติดเชื้อบอยครั้ง โดยจะเยี่ยมบ้านอย่างน้อยทุก ๖ เดือน มีการประเมินภาวะโภชนาการหลังการล้างไตทางช่องห้อง ๓ เดือน และทุก ๖ เดือน มีการทดสอบประสีติภาพเยื่อบุช่องห้อง และการประเมินความเพียงพอของการล้างไตหลังทำการล้างไตทางช่องห้อง ๑ เดือนและทุก ๑ ปี และรวมทั้งการประเมินปัญหาด้านจิตใจ ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนการเข้าไปสังเกตสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน เป็นต้น

สรุป

การเข้ารับการอบรมหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติการบำบัดทุกชนิด (การล้างไตในช่องห้อง) ระยะเวลา ๖ เดือน ณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในครั้งนี้ ได้พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการบำบัดทดแทนโดยวิธีการล้างทางช่องห้อง สามารถประเมินปัญหา ป้องกัน และจัดการกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย สามารถดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดทางช่องห้อง สามารถปฏิบัติการบำบัดทดแทนโดยวิธีการล้างทางช่องห้อง การใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดทดแทนโดยวิธีการล้างทางช่องห้องได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย สามารถประสานการทำงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ต่อตนเอง

(๑) ได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับพยาธิสภาพของโรคโดยวิธีการเรียนรู้ ด้วยการอ่านหนังสือ และการแสดง แนวทางการวินิจฉัย และการรักษาที่ประกอบด้วยการใช้ยา การบำบัดด้วยการแพทย์แผนไทย ตลอดจนการเลือกวิธีการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม การล้างไตทางช่องท้อง การผ่าตัดปลูกถ่ายไต และการรักษาแบบประคับประคอง

(๒) ได้รับการพัฒนาความรู้และฝึกปฏิการดูแลผู้ป่วยโรคโดยวิธีการเรียนรู้ ด้วยการบำบัดด้วยการล้างไตทางช่องท้องแบบองค์รวมและครบวงจร ตั้งแต่การให้คำปรึกษาในการเลือกวิธีการรักษา การเตรียมผู้ป่วยรับการผ่าตัดทางสายหัวใจท้อง การดูแลก่อนผ่าตัด ขณะผ่าตัด และหลังผ่าตัดทางสายหัวใจท้อง การสอนและฝึกให้ผู้ป่วยและญาติล้างไตทางช่องท้อง การดูแลและให้คำแนะนำผู้ป่วยที่มาตรวจตามนัดหรือมีภาวะแทรกซ้อน รวมทั้งการเยี่ยมบ้านผู้ป่วย

(๓) มีสมรรถนะในการพยาบาลเฉพาะทางสาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติบำบัดด้วยการล้างไตทางช่องท้อง โดยสามารถปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยโรคโดยวิธีการเรื่องรังรักษ์สุดท้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามมาตรฐาน ด้วยองค์ที่มีความน่าเชื่อถือและทันสมัย

๒.๓.๒ ต่อหน่วยงาน

(๑) หน่วยงานมีบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีสมรรถนะในการดูแลผู้ป่วยโรคโดยวิธีการเรียนรังรักษ์สุดท้าย ที่ได้รับการบำบัดด้วยการล้างไตทางช่องท้อง สามารถประสานงานและปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ตลอดจนลดค่าใช้จ่ายจากการนอนโรงพยาบาล ของผู้ป่วยได้

(๒) หน่วยงานมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางสาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติบำบัดด้วยการล้างไตทางช่องท้อง เพียงพอที่จะดูแลผู้ป่วยที่จะมารับบริการ และสามารถเปิดให้บริการ ห้องล้างไตทางช่องท้องได้

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑ การปรับปรุง

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ จึงทำให้กระบวนการเรียนการสอนต้องปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ผู้เข้ารับการอบรมก็ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถศึกษาเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และจบการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด

๓.๒ การพัฒนา

การเข้าร่วมอบรมหลักสูตรเฉพาะทางในครั้งนี้นอกจากได้พัฒนาความรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแล้ว ผู้เข้าอบรมยังได้มีโอกาสพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเรียนรู้ ถือเป็นโอกาสอันดีที่จะนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนานวัตกรรมการดูแลผู้ป่วยต่อไป

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาองค์ความรู้ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันมีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทำให้บุคลกรมีความรู้ที่ทันสมัย สามารถนำมาใช้พัฒนาการศึกษาและผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐาน ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อน ทำให้ผู้ป่วยและญาติมีความพึงพอใจต่อการบริการสุขภาพ ไม่เกิดการฟ้องร้อง ตลอดจนลดภาระค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าการสนับสนุนให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมเฉพาะทางอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จะทำให้มีพลังในการขับเคลื่อนองค์กรอย่างมีคุณภาพและทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้

(ลงชื่อ) ๐๗๑๗! ๑๙๐๙๗๑

(นางสาวราพร เนื่องคำ)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

(ผู้รายงาน)

(วันที่) ๑๘ ๗ ๒๕๖๔

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ไม่อาจติดตามที่ก้ามพูดคุยกับลูกน้อง ด้านความต้องการที่จะรับ
การฝึกอบรมเพิ่มเติม การสอนให้เข้าใจถูกต้อง ให้ความรู้ด้านการรักษาพยาบาล ให้ความรู้ด้านการ
แก้ไขภัยเงียบในงานพยาบาล ทักษะพื้นฐานในการให้การดูแลผู้ป่วย ในเชิงสาขาวิชาน ให้ความรู้
ด้านการรักษาพยาบาล ให้ความรู้ด้านการรักษาพยาบาล ให้ความรู้ด้านการรักษาพยาบาล

(ลงชื่อ)

(นางสาวบรรจง นิธิปริชานนท์)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพยาบาล

ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล

(วันที่) ๑๘ ๗ ๒๕๖๔

ส่วนที่ ๖ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

เบนตรี ไชย ประเสริฐ ไชยประเสริฐ

(ลงชื่อ)

(นางอัมพร เกียรติปานอภิกุล)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสิรินธร

๑๘ ๗ ๒๕๖๔